നാല്പതാമത്തെ വചനത്തിന്റെ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ചരിത്രം - പതിമൂന്നാം സംഖ്യ

പതിമൂന്നാം സംഖ്യ

Jeff Pippenger
2026-05-28

ഒരുലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ മുഖ്യ പ്രതീകമായി, പത്രോസ് 2026-ൽ പാനിയത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ട് 2020 ജൂലൈ 18-ന്റെ വ്യാജ പ്രവചനത്തെ തിരുത്തുന്ന പ്രവൃത്തിയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആ കാര്യത്തിൽ അവന്റെ പ്രവർത്തി, 1840 ഓഗസ്റ്റ് 11-ന്റെ തിരുത്തലിൽ ജോസയ്യ ലിച്ചിന്റെ പ്രവർത്തിയോടും 1844 ഒക്ടോബർ 22-നെ തിരിച്ചറിഞ്ഞ സാമുവൽ സ്നോയുടെ പ്രവർത്തിയോടും ഒത്തുപോകുന്നു. ലിച്ചിന്റെ തിരുത്തൽ ഒന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തിന് ശക്തിപകർന്നു; സ്നോയുടെത് രണ്ടാം ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തിന് ശക്തിപകർന്നു. ഒന്നാംതെയും രണ്ടാംതെയും ദൂതന്മാരുടെ സന്ദേശങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ച ശക്തിപകർച്ച മൂന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തിന് ലഭിക്കുന്ന ശക്തിപകർച്ചയുടെ മാതൃകയാണ്. ഒന്നാംതെയും രണ്ടാംതെയും സവിശേഷതകൾ, ബാഹ്യമായ ഒരു കഷ്ടസന്ദേശവും പത്ത് കന്യകമാരുടെ ഉപമയിലെ അർദ്ധരാത്രി നിലവിളിയുടെ ആന്തരിക സന്ദേശവും ചേർന്ന ഒരു സംയോജനമായി മൂന്നാമത്തിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു.

പ്രവചനത്തിന്റെ ത്രിഗുണ പ്രയോഗത്തിൽ, ആദ്യത്തേതും മൂന്നാമത്തേതും—ആരംഭവും അവസാനവും കൂടിയായവ—സമാന്തര സവിശേഷതകൾ കൈവശം വഹിക്കും. അടുത്തിടെ, ഒരു സഹോദരൻ വെളിപ്പാട് ഒൻപതിലെ ആദ്യ കഷ്ടതയോടു ബന്ധപ്പെട്ട നിരവധി സത്യങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്; അവ ആൽഫയും ഒമേഗയും എന്ന സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ, വെളിപ്പാട് പതിനൊന്നിലെ "ഭൂകമ്പം" എന്നതിന്റെ മറ്റൊരു ഗൗരവമുള്ള സ്ഥിരീകരണത്തെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിലെ ഞായറാഴ്ചാ നിയമമാണ് ആ "ഭൂകമ്പം"; അത് ആദ്യം ഫ്രഞ്ച് വിപ്ലവത്തിൽ നിവൃത്തിയായി, അപ്പോൾ ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ പൗരാണിക റോമിന്റെ പ്രവചനഘടന രൂപപ്പെടുത്തിയ പത്തു ജാതികളിൽ ഒരുഭാഗമായിരുന്ന ഫ്രാൻസ് താഴെയിറക്കപ്പെട്ടു. അതുകൊണ്ട് പതിനൊന്നാം അധ്യായം പറയുന്നു: നഗരത്തിന്റെ പത്തിലൊരുഭാഗം വീണുപോയി.

> അതേ മണിക്ക ൂറിൽ ഒരു മഹാഭൂകമ്പ ം ഉണ്ട ായി; നഗരത്ത ിന്റെ പത്ത ിലൊരുഭാഗം വീണുപോയി; ഭൂകമ്പ ത്ത ിൽ ഏഴായിരം പേർ കൊല്ല പ്പെ ട്ട ു; ശേഷിച്ച വർ ഭയപ്പെ ട്ട ു, സ്വ ർഗ്ഗ ത്ത ിലെ ദൈവത്ത ിന്

മഹത്വ ം അർപ്പ ിച്ച ു. വെളിപ്പ ാട് 11:13.

ഈ വചനത്തിന് തൊട്ടുപിന്നാലെ മൂന്നാമത്തെ കഷ്ടത്തിന്റെ ഇസ്ലാം എത്തിച്ചേരുന്നു.

> രണ്ടാമത്തെ കഷ്ടം കഴിഞ്ഞുപോയി; ഇതാ, മൂന്നാമത്തെ കഷ്ടം വേഗത്തിൽ വരുന്നു. വെളിപ്പാട് 11:14.

"മൂന്നാം കഷ്ടം" രണ്ടാം കഷ്ടത്തിന് പിന്നാലെ ഉടൻ വരുമെന്നായിരുന്നു മുൻഗാമികൾ പ്രതീക്ഷിച്ചത്; എങ്കിലും "വേഗത്തിൽ" എന്നു വിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം പെട്ടെന്നുള്ളതും അപ്രതീക്ഷിതവുമായതുമാണ്; അതുതന്നെയാണ് ഇസ്ലാമിന്റെ അപ്രതീക്ഷിത ആക്രമണങ്ങളുടെ സവിശേഷത. മുൻഗാമികൾ അനുമാനിച്ചതുപോലെ 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് മൂന്നാം കഷ്ടം വരേണ്ടതായിരുന്നില്ല; എന്നാൽ അത് വരുമ്പോൾ 9/11-ൽ സംഭവിച്ചതുപോലെ "പെട്ടെന്നുമായി അപ്രതീക്ഷിതമായും" സംഭവിക്കേണ്ടതായിരുന്നു; അങ്ങനെ അത് ഒരു ലക്ഷം നാല്പത്തിനാലായിരം പേരുടെ മുദ്രയിടലിന്റെ ആരംഭത്തെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു; ആ മുദ്രയിടൽ ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തിന്റെ ഭൂകമ്പത്തിന് അല്പം മുമ്പ് അവസാനിക്കുന്നു.

ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തിന്റെ "ഭൂകമ്പം" "ഭൂമി" മൃഗത്തിന്റെ കുലുക്കലാകുന്നു; 9/11 സംഭവിച്ചപ്പോൾ, "ഭൂമിയെ ഭയങ്കരമായി കുലുക്കുവാൻ" കർത്താവ് എഴുന്നേറ്റുവെന്ന് സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് തിരിച്ചറിഞ്ഞു. മുദ്രയിടലിന്റെ ആരംഭത്തിലും അതിന്റെ അവസാനത്തിലും ഭൂമി മൃഗം കുലുക്കപ്പെടുന്നു; അതുകൊണ്ടുതന്നെ "മഹാഭൂകമ്പം."

> "ഇതു ഞാൻ ഒരിക്കലും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. അവിടെ നിലംമുകളിലേക്ക് നിലം കെട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആ മഹത്തായ കെട്ടിടങ്ങളെ ഞാൻ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കെ ഞാൻ പറഞ്ഞത് ഇതാണ്: 'ഭൂമിയെ ഭയങ്കരമായി കുലുക്കുവാൻ കർത്താവ് എഴുന്നേൽക്കുന്നപ്പോൾ എത്ര ഭയാനകമായ ദൃശ്യങ്ങൾ സംഭവിക്കും! അപ്പോൾ വെളിപ്പാട് 18:1–3-ലെ വചനങ്ങൾ നിവൃത്തിയാകും.'" Review and Herald, July 5, 1906.

സ്തെഫനൊസിനെ കല്ലെറിഞ്ഞുകൊന്നു, കൂടാതെ 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് മരിച്ചവരുടെ ന്യായവിധി ആരംഭിച്ചപ്പോൾ സംഭവിച്ചതുപോലെ, കർത്താവിന്റെ വ്യവസ്ഥാപരമായ പ്രവൃത്തിയിൽ മാറ്റം ഉണ്ടാകുമ്പോഴാണ് അവൻ "എഴുന്നേൽക്കുന്നത്". 9/11-ന് ജീവനുള്ളവരുടെ ന്യായവിധി ആരംഭിച്ചപ്പോൾ, കർത്താവ് വീണ്ടും എഴുന്നേറ്റു; അപ്പോൾ അവൻ ഭൂമിയിലെ മൃഗത്തെ കുലുക്കി. അതുപോലെതന്നെ, നൂറ്റിനാല്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ മുദ്രയിടൽ അവസാനിക്കുമ്പോൾ, ഇപ്പോഴും ബാബിലോണിലുള്ള തന്റെ മറ്റെ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തിലേക്കു തന്റെ സഭയിൽ നിന്നു തന്റെ വ്യവസ്ഥാപരമായ പ്രവൃത്തി മാറ്റുമ്പോൾ, അവൻ അതു ചെയ്യും.

സഹോദരൻ ഡാനിയേൽ കണ്ടെ ത്ത ിയിരിക്ക ുന്ന ത് ആദ്യ ദുഃഖത്ത ിന്റ
സവിശേഷതകളാണ്; അവ പതിനൊന്ന ാം അധ്യ ായത്ത ിലെ “മഹാഭൂകമ്പ ം”
എന്ന സാക്ഷ ്യ ത്തേ ാടും, ചരി(തത്തേ ാടും, ആദ്യ ദുഃഖത്ത ിന്റെ
നിവർത്ത ിയെ സംബന്ധ ിച്ച പയനിയർമാരുടെ ചരി(തബോധത്തേ ാടും
യോജിച്ച ിരിക്ക ുന്ന വയാണ്.

> അഞ്ചാമത്തെ ദൂതൻ കാഹളം ഊതിയപ്പോൾ, ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഭൂമിയിലേക്കു വീണ ഒരു നക്ഷത്രത്തെ കണ്ടു; അഗാധകൂപത്തിന്റെ താക്കോൽ അവന്നു കൊടുക്കപ്പെട്ടു. അവൻ അഗാധകൂപം തുറന്നു; അപ്പോൾ വലിയ ചൂളയിലെ പുകപോലെ കൂപത്തിൽനിന്നു പുക ഉയർന്നു; കൂപത്തിന്റെ പുക നിമിത്തം സൂര്യനും ആകാശവും ഇരുണ്ടുപോയി. ആ പുകയിൽനിന്നു വെട്ടുക്കിളികൾ ഭൂമിയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു; ഭൂമിയിലെ തേള്ളുകൾക്കുള്ള ശക്തിപോലെ അവയ്ക്കും ശക്തി കൊടുക്കപ്പെട്ടു. ഭൂമിയിലെ പുല്ലിനെയും യാതൊരു പച്ചയായ സസ്യത്തെയും യാതൊരു വൃക്ഷത്തെയും അവ ഹാനി ചെയ്യരുതെന്നു അവയ്ക്കു കല്പിക്കപ്പെട്ടു; പക്ഷേ നെറ്റികളിൽ ദൈവത്തിന്റെ മുദ്ര ഇല്ലാത്ത മനുഷ്യരെ മാത്രം. വെളിപ്പാട് 9:1–4.

570-ൽ ജനിച്ചും, 606-ൽ ഗോത്രങ്ങളെ ഏകീകരിച്ചും, 610-ൽ തന്റെ ആദ്യ വെളിപ്പാട് പ്രാപിച്ചും, 622-ൽ മദീനയിലേക്കു കുടിയേറിയും, 624-ൽ തന്റെ യുദ്ധപ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചും, 632-ൽ മരിച്ചും ചെയ്ത മുഹമ്മദിനെ അവതരിപ്പിച്ച ചരിത്രത്തോടാണ് ഈ വാക്യങ്ങൾ മുൻഗാമികൾ ശരിയായി പ്രയോഗിച്ചത്. “അഗാധകൂപം” പ്രവചനപരമായി സാത്താന്റെ ഒരു പുതിയ പ്രത്യക്ഷീകരണത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; എന്നാൽ മുഹമ്മദ് ആരംഭിച്ചത് അറേബ്യയിലാണ്, വിശാലമായ മരുഭൂമികൾകൊണ്ട് അതും അഗാധകൂപം എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു.

606-ൽ മുഹമ്മ ദ് (പവാചക-രാജാവായി, അല്ലെ ങ്ക ിൽ അദ്ദേ ഹത്തെ
വിളിച്ച ിരുന്ന തുപോലെ, “വിശ്വ സ ്തൻ” ആയി മാറി; കാരണം, “കറുത്ത
ശില”യായ കഅ്ബയുടെ മൂലക്ക ല്ല ് തിരികെ സ്ഥ ാപിക്ക ാൻ ആരെ
അനുവദിക്ക ണമെന്ന ആശയക്ക ുഴപ്പ ത്ത ിൽ ആയിരുന്ന വിവിധ
ഗോ(തങ്ങ ൾ തമ്മ ിലുണ്ട ായ തർക്ക ം അദ്ദേ ഹം പരിഹരിച്ച ു. കഅ്ബ ഒരു
ഘനാകാര കെട്ട ിടമാണ് (അതിനാലാണ് “കഅ്ബ” എന്ന പേര്; അറബിയിൽ
അതിന്റെ അർത്ഥ ം “ഘനം” എന്ന ാണ്), ഇത് സൗദി അറേബ്യ യിലെ
മക്ക യിലെ മഹാ മസ ്ജിദിന്റെ മദ്ധ ്യ ഭാഗത്ത ാണ് സ്ഥ ിതിചെയ്യ ുന്ന ത്
ഇതിന്റെ ഉയരം ഏകദേശം 43 അടി, വീതി 11 അടി, നീളം 10 അടി;
(ഗാനൈറ്റ ും മാർബിളും ഉപയോഗിച്ച ് നിർമ്മ ിച്ച ിരിക്ക ുന്ന ഇതിന് മീതെ
കറുത്ത പട്ട ും പരുത്ത ിയും കൊണ്ട ുള്ള ഒരു വസ്(താവരണം
മൂടിയിരിക്ക ുന്ന ു. കഅ്ബ മുഹമ്മ ദ് നു വളരെ മുമ്പേ നിലനിന്ന ിരുന്ന ു;
ഇസ്ല ാമിക പാരമ്പ ര്യ (പകാരം, ഏക ദൈവമായ അല്ല ാഹുവിനുള്ള ഒരു
ആരാധനാലയമായി അതിനെ ആദ്യ ം പണിതത് അ(ബാഹാമും
അദ്ദേ ഹത്ത ിന്റെ മകനായ ഇശ ്മായേലുമായിരുന്ന ു. നൂറ്റ ാണ്ട ുകൾ
കടന്ന ുപോകുന്ന തിനിടെ അത് വി(ഗഹങ്ങ ളാൽ നിറഞ്ഞ ു, അറബ്

ഗോ്ര തങ്ങ ൾ അതിനെ ഒരു ബഹുദൈവാരാധനാ ദേവാലയമായി ഉപയോഗിച്ച ു.

കഅ്ബ ഇസ്ലാമിക ലോകത്തിന്റെ ആത്മീയ കേന്ദ്രമാണ്—ഏകദൈവവിശ്വാസത്തെയും ഐക്യത്തെയും അബ്രാഹാമിക വിശ്വാസവും ഇസ്ലാമും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെയും പ്രതീകപ്പെടുത്തുന്ന ലളിതവും പ്രാചീനവുമായ ഒരു നിർമ്മിതി. മുസ്ലിംകൾ അതിനെ വാച്യാർത്ഥത്തിൽ "ദൈവത്തിന്റെ ഭവനം" എന്നു കണക്കാക്കുന്നില്ല; പകരം, ആരാധനയ്ക്കായി ദൈവികമായി നിയമിക്കപ്പെട്ട ഒരു കേന്ദ്രീകൃത അഭിമുഖബിന്ദുവായിട്ടാണ് അവർ അതിനെ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. കഅ്ബ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതും തുടർന്ന് പുനർനിർമിക്കപ്പെട്ടതുമായ ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ മുഹമ്മദ് എടുത്ത പ്രവർത്തനങ്ങളിലാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിന്റെ തുടക്കം കാണപ്പെടുന്നത്.

ഒരു അപ്രതീക്ഷിത പ്രളയം കഅ്ബയ്ക്ക് കേടുപാടുകൾ വരുത്തി, തുടർന്ന് ഖുറൈഷ് ഗോത്രം അത് പുനർനിർമിച്ചു. കരിങ്കല്ലായ അൽ-ഹജർ അൽ-അസ്വദ് അതിന്റെ കോണിൽ വീണ്ടും സ്ഥാപിക്കേണ്ട സമയം വന്നപ്പോൾ, ആ ബഹുമതി ആർക്കാണ് ലഭിക്കേണ്ടതെന്ന കാര്യത്തിൽ വിവിധ വംശവിഭാഗങ്ങൾ തമ്മിൽ തർക്കമുണ്ടായി. ആ പ്രദേശത്തേക്ക് അടുത്തതായി പ്രവേശിക്കുന്ന വ്യക്തി അതിനെക്കുറിച്ച് തീരുമാനിക്കുമെന്ന് അവർ തമ്മിൽ ഒത്തുതീർപ്പിലെത്തി. മുഹമ്മദു അവിടെ പ്രവേശിച്ചു, അദ്ദേഹം ജ്ഞാനപൂർവ്വം ആ തർക്കത്തിന് പരിഹാരം കണ്ടു: അദ്ദേഹം കരിങ്കല്ല് ഒരു വസ്ത്രത്തിന്മേൽ വെച്ചു; ഓരോ വംശവിഭാഗത്തുനിന്നും ഓരോ പ്രതിനിധിയെ ചേർത്ത് അത് ഒരുമിച്ച് ഉയർത്തി, ഒരുമിച്ച് ചുമപ്പിച്ചു; തുടർന്ന് അദ്ദേഹം സ്വയം അതിനെ അതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് വെച്ചു. ഈ സംഭവം അദ്ദേഹത്തിന് മക്കയിലെ ജനങ്ങളിൽ വലിയ ബഹുമാനവും "അൽ-അമീൻ" ("വിശ്വസ്തൻ") എന്ന ബിരുദവും നേടിക്കൊടുത്തു. പല കാലരേഖകളിലും പ്രത്യേകമായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെടുന്ന പ്രധാനപ്പെട്ട പ്രവാചകത്വപൂർവ സംഭവങ്ങളിൽ ഒന്നാണിത്. "കരിങ്കല്ല്" ഇസ്ലാമിന്മേൽ പ്രവാചക രാജാവായ മുഹമ്മദ് സ്ഥാപിച്ച മൂലക്കല്ലായിരുന്നു. കറുത്ത മൂലക്കല്ല് ക്രിസ്തുവിന്റെ (യഥാർത്ഥ മൂലക്കല്ലിന്റെ) വ്യക്തമായൊരു കള്ളാനുകരണമാണ്; വിഗ്രഹങ്ങളുടെ പ്രവേശനം വർഷങ്ങളോളം നടന്നതിന്റെ ശേഷമുള്ള കഅ്ബാഭവനത്തിന്റെ അഴിമതിയും മുഹമ്മദിനാൽ പരിഹരിക്കപ്പെട്ടു.

ഖുറൈശ് ഹുദൈബിയ്യ ാ ഉടമ്പ ടി ലംഘിച്ച തിനുശേഷം, മുഹമ്മ ദ് ഏകദേശം 10,000 മുസ്ല ിംകളടങ്ങ ിയ സൈന്യ വുമായി മക്ക യിലേക്ക ു കുതിച്ച ു. വളരെ ചെറുതായ ഏറ്റ ുമുട്ട ലുകൾ മാ്ര തമേ ഉണ്ട ായിരുന്ന ുള്ള ൂ; നഗരം കീഴടങ്ങ ി. തുടർന്ന ് മുഹമ്മ ദ് കഅ്ബയിൽ ്ര പവേശിച്ച ് അതിന്റെ ഉള്ള ിലുണ്ട ായിരുന്ന 360 വി്ര ഗഹങ്ങ ളെ നശിപ്പ ിക്ക ുകയും ആ വിശുദ്ധ ാലയം ഏകദൈവമായ അല്ല ാഹുവിന്റെ ആരാധനയ്ക്ക ായി വീണ്ട ും സമർപ്പ ിക്ക ുകയും ചെയ ്തു. ഇങ്ങ നെ, ഇസ്ല ാമിന്റെ രാജാവായ

മുഹമ്മ ദ് മൂലക്ക ല്ല ് സ്ഥ ാപിച്ച ു; വിഗ്രഹാരാധനയിൽ നിന്ന ് അവൻ ദേവാലയത്തെ ശുദ്ധ ീകരിക്ക ുകയും ചെയ്തു.

വെളിപ്പാടിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ അഗാധഗർത്തത്തിൽനിന്ന് ഉയർന്ന് വരുന്ന മൂന്നു ശക്തികളുണ്ട്; ആ മൂന്നു ശക്തികളിൽ ഓരോന്നും കള്ളക്രിസ്തുവിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. സാത്താൻ, അഥവാ മഹാസർപ്പം, അത്യുന്നതനായവനെപ്പോലെ ആകുവാനും, അവന്റെ സിംഹാസനത്തിലും അവന്റെ സഭയിലും ഇരിക്കുവാനും ശ്രമിക്കുന്നു.

> പ്രഭാതപുത്രനായ ലൂസിഫറേ, നീ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു എങ്ങനെ വീണുപോയി! ജാതികളെ ദുർബലമാക്കിയിരുന്നവനേ, നീ എങ്ങനെ നിലത്തേക്കു വെട്ടിയിട്ടു വീഴ്ത്തപ്പെട്ടു! കാരണം, നീ നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പറഞ്ഞതു: ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു കയറും; ദൈവത്തിന്റെ നക്ഷത്രങ്ങൾക്കു മീതെ എന്റെ സിംഹാസനം ഉയർത്തും; വടക്കിന്റെ അറ്റങ്ങളിൽ, സഭാസമാഗമത്തിന്റെ പർവ്വതത്തിൽ ഞാനും ഇരിക്കും; ഞാൻ മേഘങ്ങളുടെ ഉയരങ്ങൾക്കു മീതെ കയറും; ഞാൻ അത്യുന്നതനെപ്പോലെ ആകും. എന്നിരുന്നാലും, നീ അധോലോകത്തിലേക്കു, കുഴിയുടെ അറ്റങ്ങളിലേക്കു താഴ്ത്തപ്പെടും. യെശയ്യാവു 14:12–15.

നാസ്തികതയുടെ മഹാസർപ്പം വെളിപ്പാട് പതിനൊന്നിൽ അഗാധകുഴിയിൽനിന്ന് വന്നു; കത്തോലിക്കതയുടെ മൃഗം അവളുടെ മാരകമുറിവ് സുഖപ്പെട്ടപ്പോൾ അഗാധകുഴിയിൽനിന്ന് ഉയർന്നുവരുന്നു.

> നീ കണ്ട മൃഗം ഉണ്ടായിരുന്നു; ഇപ്പോൾ ഇല്ല; അത് അഗാധകുഴിയിൽനിന്ന് കയറി വന്നു നാശത്തിലേക്കു പോകും. ഭൂമിയിൽ വസിക്കുന്നവർ—ലോകസ്ഥാപനത്തിന്നുമുമ്പെ ജീവന്റെ പുസ്തകത്തിൽ പേരുകൾ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തവർ—ഉണ്ടായിരുന്നു, ഇപ്പോൾ ഇല്ല, എങ്കിലും ഇരിക്കുന്നു എന്ന ആ മൃഗത്തെ കാണുമ്പോൾ അതിശയിച്ചുപോകും. വെളിപ്പാട് 17:8.

ത്രിവിധ ഐക്യം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുമ്പോൾ ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിന്റെ സമയത്ത് കത്തോലിക്കതത്തിന്റെ മൃഗം ഭൂമിയുടെ സിംഹാസനത്തിലേക്ക് ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുന്നു. പൗലൊസ് അത്യന്തം യോജിച്ച രീതിയിൽ തിരിച്ചറിഞ്ഞതുപോലെ, സർപ്പത്തിനെപ്പോലെ കത്തോലിക്കതവും താനേ ദൈവമാണെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നു.

> ആരും യാതൊരു വിധത്തിലും നിങ്ങളെ വഞ്ചിക്കാതിരിക്കട്ടെ; ആദ്യം വിശ്വാസത്യാഗം സംഭവിക്കയും നാശപുത്രനായ പാപപുരുഷൻ വെളിപ്പെടുകയും ചെയ്യാതെ ആ ദിവസം വരികയില്ല. അവൻ ദൈവം എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നതിലോ ആരാധിക്കപ്പെടുന്നതിലോ ഒക്കെയും എതിർത്ത്, അവയെക്കാൾ മീതെ തനിക്കുതന്നെ ഉയർച്ച വരുത്തുന്നവൻ ആകുന്നു; അങ്ങനെ അവൻ ദൈവമെന്നോണം ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ട് താനേ ദൈവമാകുന്നു എന്നു പ്രകടമാക്കുന്നു. 2 തെസ്സലോനിക്ക്യർ 2:3, 4.

മഹാസർപ്പ ത്തെ പ്പോ ാലെ, കത്തോ ാലിക്ക ത്വ ത്ത ിന്റെ മൃഗവും
്രകിസ ്തുവിരോധിയാണ്; ഇരുവരും തന്നെ ദൈവമാണെന്ന ്
അവകാശപ്പെ ടുന്ന ു; കൂടാതെ, ഇരുവരുടെയും അന്ത ിമ നാശം അവരുടെ
ബൈബിൾസാക്ഷ ്യ ത്തോ ാടു ബന്ധ പ്പെ ട്ട ു കിടക്ക ുന്ന ു; കാരണം മഹ
പാതാളത്ത ിലേക്ക ു തള്ള ിക്ക ളയപ്പെ ടുന്ന ു, മൃഗമോ നാശപു്രതനാണ്.
"നാശം" എന്ന ത് അന്ത ിമ വിനാശം തന്നെ യാണ്.

> "സ്വർഗ്ഗത്തിൽ താൻ ആരംഭിച്ച കലാപം നടപ്പിലാക്കുവാനുള്ള പ്രതിക്രിസ്തുവിന്റെ ദൃഢനിശ്ചയം അനുസരണക്കേടിന്റെ മക്കളിൽ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും." Testimonies, volume 9, 230.

> "ഇരുളിന്റെ പ്രഭുവിനെ പുറത്താക്കപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പ് സ്വർഗ്ഗീയ പ്രാകാരങ്ങളിൽ നടത്തപ്പെട്ട അതേ പ്രവൃത്തി, റോമിലെ പോപ്പിലൂടെ ഇവിടെയും ഭൂമിയിൽ നടത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സാത്താൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തെ തിരുത്തുവാനും, തന്റെ സ്വന്തം ഒരു ഭേദഗതി നൽകുവാനും ശ്രമിച്ചു. അവൻ തന്റെ സ്രഷ്ടാവിന്റെ വിധിയെക്കാൾ സ്വന്തമായ വിധിയെ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചു; യഹോവയുടെ ഇഷ്ടത്തേക്കാൾ സ്വന്തം ഇഷ്ടത്തെ ഉയർത്തിവെച്ചു; ഇങ്ങനെ ചെയ്തു കൊണ്ട് ദൈവം തെറ്റു വരാവുന്നവനാണെന്ന് വാസ്തവത്തിൽ പ്രഖ്യാപിച്ചു. പോപ്പും അതേ വഴിയാണ് സ്വീകരിക്കുന്നത്; തനിക്കു തെറ്റുപറ്റാത്തവൻ എന്ന അവകാശവാദം ഉന്നയിച്ച്, ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തെ തന്റെ സ്വന്തം ധാരണകൾക്കനുസൃതമാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു; സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെയും ഭൂമിയുടെയും കർത്താവിന്റെ വിധികളിലും കല്പനകളിലും താൻ കാണുന്നതായി കരുതുന്ന പിശകുകൾ തിരുത്തുവാൻ തനിക്കു കഴിയും എന്നു ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവൻ വാസ്തവത്തിൽ ലോകത്തോടു പറയുന്നത് ഇങ്ങനെ: യഹോവയുടേതിനേക്കാൾ ഉത്തമമായ ന്യായപ്രമാണങ്ങൾ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു നൽകും. ഇത് സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ദൈവത്തോടുള്ള എത്ര വലിയ അവമതിപ്പാകുന്നു!" Signs of the Times, November 19, 1894.

ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ചരിത്രത്തിൽ മുഹമ്മദിലൂടെ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ട ഇസ്‌ലാം, മുഹമ്മദിന്നു നല്കപ്പെട്ട താക്കോൽ തിരിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അതളമില്ലാത്ത കുഴിയിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ടുവന്നു. കുഴി തുറക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ സൂര്യനെയും വായുമണ്ഡലത്തെയും ഇരുണ്ടതാക്കിയ "പുക" പുറത്തുവന്നു. കുഴി തുറന്ന "താക്കോൽ" നൈനവെയിലെ യുദ്ധമാണെന്ന് പയനിയർമാർ ശരിയായി തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

്രപവചനത്ത ിന്റെ ്രതിതല ്രപയോഗത്ത ിന്റെ പശ്ച ാത്ത ലത്ത ിൽ
പയനിയർമാരുടെ ധാരണ്രപകാരം വെളിപ്പ ാട് ഒമ്പ താം അദ്ധ ്യ ായത്ത ിലെ
ആദ്യ ത്തെ മൂന്ന ് വാക്യ ങ്ങ ളെ സമീപിക്ക ുമ്പോ ാൾ, ആദ്യ ത്തെ അ
്രപതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ആ വാക്യ ങ്ങ ളിലെ ്രപവചനസ്വ ഭാവഗുണങ്ങ ൾ
മഹാഭൂകമ്പ സമയത്ത ് "വേഗത്ത ിൽ" എത്ത ിച്ചേ രുന്ന മൂന്ന ാമത്തെ
അയ്യേ ായുടെ ്രപവചനസ്വ ഭാവഗുണങ്ങ ളുടെ മാതൃകയായിരിക്ക ുന്ന ുവെന്ന
നാം കാണുന്ന ു. സൺഡേ നിയമം നിനവേയുടെ യുദ്ധ ത്ത ാൽ

പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു.

നാഷ്വില്ലിന്മേൽ അഗ്നിഗോളങ്ങൾ വീഴും എന്ന വ്യാജപ്രവചനത്തെ തിരുത്തേണ്ട ഉത്തരവാദിത്തം പത്രോസിനാണ്; നാഷ്വില്ലിന്മേലുള്ള അഗ്നിഗോളങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള എലൻ വൈറ്റിന്റെ മുന്നറിയിപ്പിന്റെ ശരിയായ പ്രയോഗം "വിഗ്രഹാരാധനയ്ക്ക് ഏതാണ്ട് പൂർണ്ണമായി ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആയിരക്കണക്കിന് നഗരങ്ങളുടെ നാശത്തിന്റെ" ആരംഭത്തെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു എന്നു അവൻ തിരിച്ചറിയുന്നു.

നാഷ്വില്ലിലെ അഗ്നിഗോളങ്ങൾ നഗരങ്ങളിന്മേലുള്ള നാശത്തിന്റെ ഒരു കാലഘട്ടത്തിന്റെ ആരംഭത്തെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു; അതോടൊപ്പം തന്നേ, ചുരുക്കമായ അർദ്ധരാത്രി നിലവിളി സന്ദേശത്തിന്റെ പ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ ആരംഭവും അവ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു. ആ സന്ദേശം ഇസ്ലാമിൽ നിന്നുള്ള ഒരു അപ്രതീക്ഷിത ആക്രമണത്തോടെയാണ് ആരംഭിക്കുന്നത്; ആ കാലഘട്ടം മഹാഭൂകമ്പസമയത്ത് ഇസ്ലാമിൽ നിന്നുള്ള ഒരു അപ്രതീക്ഷിത ആക്രമണത്തോടെയാണ് അവസാനിക്കുന്നത്. അർദ്ധരാത്രി നിലവിളിയുടെ പ്രഖ്യാപനകാലം, 9/11-ൽ ഇസ്ലാമിന്റെ അപ്രതീക്ഷിത ആക്രമണത്തോടെ ആരംഭിച്ചിരുന്ന ഒരു ലക്ഷത്തി നാല്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ മുദ്രയിടൽ സമയത്തിന്റെ അവസാനത്തെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു.

അങ്ങനെ, ബാലാമിന്റെയും കഴുതയുടെയും രേഖയോടു സംഗതിയായി, ഒരു ലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിനാലായിരം പേരുടെ മുദ്രവെക്കൽ ആരംഭിച്ചു; അവിടെ ഞായറാഴ്ചാ നിയമത്തിൽ പര്യവസാനിക്കുന്ന മൂന്നു പ്രഹരങ്ങൾ ഉണ്ട്, എന്നാൽ രണ്ടാമത്തെ അപ്രതീക്ഷിത ആക്രമണത്തിൽ പ്രാചീന മഹത്വമുള്ള ദേശത്തിന്മേൽ 2023 ഒക്ടോബർ 7-ഉം, തുടർന്ന് നാഷ്വില്ലിലെ അഗ്നിഗോളങ്ങളിലുമാണ് അത് ഉൾപ്പെടുന്നത്. എല്ലാ രേഖകളും തമ്മിൽ ഏകോപിക്കുന്നു; ചിതറിപ്പോയ രത്നങ്ങളെ ഒത്തുചേർത്ത് പെട്ടകത്തിലേക്കെറിയുന്ന മൺപൊടി-തൂവൽ മനുഷ്യനായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ സത്യങ്ങളുടെ മുദ്രവിമോചനം യെഹൂദാഗോത്രത്തിലെ സിംഹത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയാണെന്ന് പത്രോസ് മനസ്സിലാക്കുന്നു.

യൂദയുടെ സിംഹം പത്രോസിന്റെ തിരുത്ത പ്പെ ട്ട നാഷ് വിൽ സന്ദേ ശത്തെ ദാനിയേൽ പതിനൊന്ന ിലെ നാല പ്പതാം വചനത്ത ിന്റെ ഗൂഢചരിത്രത്ത ിൽ പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന ഒരു ലക്ഷ ത്ത ി നാല പ്പത്ത ിനാലായിരത്ത ിന്റെ മുദ്രയിടലിന്റെ അന്ത ിമ കാലഘട്ട ത്ത ി സംഭവിക്ക ുന്ന തായും, കൂടുതൽ വ്യ ക്ത മായി പറഞ്ഞ ാൽ, അതേ അധ്യ ായത്ത ിലെ പതിനൊന്ന ുമുതൽ പതിനഞ്ച ു വരെയുള്ള വചനങ്ങ പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന ആ ഗൂഢചരിത്രത്ത ിന്റെ ഭാഗത്ത ിനുള്ള ിലായും തിരിച്ച റിയുന്ന ു. ആ വചനങ്ങ ളിൽ റാഫിയയിലെ യുദ്ധ വും പാനിയത്ത ിലെ യുദ്ധ വും ചേർന്ന ്, ആക ്ടിയത്ത ിലെ യുദ്ധ ംകൊണ്ട ് പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന പതിനാറാം വചനത്ത ിലെ ഞായറാഴ്ചാനിയമത്ത ിലേക്ക ു നയിക്ക ുന്ന ു. പാനിയത്ത ിലെ യുദ്ധ ം

ഞായറാഴ്ചാനിയമത്ത ിൽ ആക ്രിയത്ത ിലെ യുദ്ധ ത്തേ ാടു ചേരുമ്പേ ാൾ
നിനവേയിലെ യുദ്ധ വും ആവർത്ത ിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു.

ഇസ്ലാമിന്റെ രാജാവായ മുഹമ്മദിന് കൊടുക്കപ്പെട്ട “താക്കോൽ”—അവന്റെ പേര് ഇസ്ലാമിന്റെ സ്വഭാവത്തെ മാത്രം സൂചിപ്പിക്കുന്നതല്ല, നിനെവെയിലെ യുദ്ധം അടയാളപ്പെടുത്തിയ നാശത്തിന്റെ സ്ഥലത്തെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. രാജാവിന്റെ പേര് “എബ്രായഭാഷയിൽ അബദ്ദോൻ” എന്നും “ഗ്രീക് ഭാഷയിൽ അവന്നു അപ്പൊല്ലിയോൻ എന്നു പേർ” എന്നും പറയുന്നു. ഗ്രീക്കും എബ്രായവും പഴയനിയമത്തെയും പുതിയനിയമത്തെയും ഊന്നിപ്പറഞ്ഞുകൊണ്ട്, അബദ്ദോൻ എന്നതിന് “നാശത്തിന്റെ സ്ഥലം” എന്നും അപ്പൊല്ലിയോൻ എന്നതിന് “നശിപ്പിക്കുന്നവൻ” എന്നും അർത്ഥമുണ്ടെന്ന് നമ്മെ ബോധിപ്പിക്കുന്നു. വെളിപ്പാട് ഒമ്പതിന്റെ പതിനൊന്നാം വാക്യത്തിൽ ഇസ്ലാമിന്റെ മേലുള്ള രാജാവ് മുഹമ്മദ് ആകുന്നു; എങ്കിലും അത് “അഗാധഗർത്തത്തിന്റെ ദൂതൻ” കൂടിയാണ്, അതായത് സാത്താൻ. ഭൂമിയിൽ സാത്താന്റെ വലങ്കയ്യായ മനുഷ്യനെന്ന നിലയിൽ പോപ്പ് എങ്ങനെ എതിർക്രിസ്തുവോ, അതുപോലെ തന്നെ അഗാധഗർത്തത്തിന്റെ ദൂതനായ സാത്താൻ മുഹമ്മദിനെയും നേരിട്ട് നിയന്ത്രിക്കുന്നു.

ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തിന്റെ സമയത്ത്, ത്രിവിധ ഐക്യം ലോകത്തിന്മേൽ ബലമായി ഏർപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നു; അങ്ങനെ ഇരുണ്ട യുഗത്തിന്റെ അവസാനം അടയാളപ്പെടുത്തിയുകൊണ്ട് 1798-ൽ പാപ്പത്വത്തിനു ഏല്പിക്കപ്പെട്ട മാരകമുറിവ് സൌഖ്യമാകുന്നു. ആ മാരകമുറിവ് സൌഖ്യമാകുമ്പോൾ, ഇരുണ്ട യുഗത്തിന്റെ രണ്ടാം കാലഘട്ടം എത്തിച്ചേരുന്നു; ഞായറാഴ്ചാനിയമമെന്ന മഹാഭൂകമ്പത്തിന്റെ സമയത്ത്, ഇസ്ലാം താക്കോൽ തിരിക്കുന്നു; ചൂളയിൽനിന്നുള്ള പുകയെന്നതുപോലെ പുക സൂര്യനെയും നക്ഷത്രങ്ങളെയും മൂടിക്കളയുന്നു, അങ്ങനെ അന്ധകാരം മടങ്ങിവരുന്നു. നിനവേയുടെ യുദ്ധം ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തിൽ ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നു; കാരണം, അത് അന്ധകാരത്തിന്റെ രണ്ടാം കാലഘട്ടത്തെ കൊണ്ടുവരുന്ന താക്കോലാകുന്നു. അവിടെ ദേശീയ മതത്യാഗത്തിനു പിന്നാലെ ദേശീയ നാശം വരുന്നു. അവിടെ “സജീവ ഏകാധിപത്യം” പൂർണ്ണാധിപത്യം നടത്തുന്നു; കാരണം, നിനവേയുടെ യുദ്ധത്തിൽ സൂര്യനെയും നക്ഷത്രങ്ങളെയും അന്ധകാരപ്പെടുത്തുന്ന ഇസ്ലാമിന്റെ പുക ജ്വലിക്കുന്ന ചൂളയെപ്പോലെയാണ്. “ജ്വലിക്കുന്ന ചൂള” അബ്രാഹാമിനോടുള്ള ദൈവത്തിന്റെ നിയമത്തിന്റെ ഒരു ഘടകമായിരുന്നു.

> സൂര്യൻ അസ്തമിച്ച് അന്ധകാരം പരന്നപ്പോൾ, ഇതാ, പുക ഉയരുന്ന ഒരു ചൂളയും കത്തുന്ന ഒരു വിളക്കും ആ കഷണങ്ങളുടെ നടുവിലൂടെ കടന്നുപോയി. ഉല്പത്തി 15:17.

അ്രബാമിന്റെ നിയമബലികളിനിടയിൽ കൂടി കടന്ന ുപോയ പുകയുന്ന
ചൂള, പതിമൂന്ന ാം വാക്യ ത്ത ിലെ ഭാഗത്ത ിൽ
്രപതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന ഈജിപ ്തിലെ അടിമത്ത ത്തെ

തിരിച്ച റിയിച്ച ു.

> അവൻ അബ്രാമിനോടു പറഞ്ഞു: നിന്റെ സന്തതി തങ്ങൾക്കുള്ളതല്ലാത്ത ദേശത്തിൽ പരദേശിയായിരിക്കയും അവരെ സേവിക്കയും ചെയ്യും എന്നു നിശ്ചയമായി അറിഞ്ഞുകൊൾക; അവർ അവരെ നാലുനൂറു വർഷം പീഡിപ്പിക്കും. ഉല്പത്തി 15:13.

ദാനിയേലിന്റെ മൂന്നാം അധ്യായത്തിലെ നെബൂഖദ്നേസറിന്റെ അടുപ്പുപോലെയുള്ള ഒരു “ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിഭട്ടി” ശദ്രക്ക്, മേശക്ക്, അബേദ്നെഗോ എന്നിവരുടെ അവസ്ഥയായിരുന്നതുപോലെ, ബന്ധനത്തെയും ദാസ്യത്തെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

> “എന്നാൽ തങ്ങളുടെ നിയമിതമായ പഥത്തിന്റെ വിശാല വൃത്തപഥത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളെപ്പോലെ, ദൈവത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾക്ക് ആവേശജന്യമായ വേഗവുമില്ല, വൈകിപ്പോക്കുമില്ല. മഹാന്ധകാരത്തിന്റെയും പുകകൊള്ളുത്തുന്ന ചൂളയുടെയും പ്രതീകങ്ങളിലൂടെ, ഈജിപ്തിലെ യിസ്രായേലിന്റെ അടിമത്തത്തെ ദൈവം അബ്രാഹാമിനോടു വെളിപ്പെടുത്തുകയും, അവരുടെ പരദേശവാസകാലം നാനൂറ് വർഷമായിരിക്കുമെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. “അതിന്റെ ശേഷം,” അവൻ പറഞ്ഞു, “അവർ മഹത്തായ സമ്പത്തോടെ പുറത്തുവരും.” ഉല്പത്തി 15:14.” യുഗങ്ങളുടെ പ്രത്യാശ, 33.

> എന്നാൽ യഹോവ നിങ്ങളെ എടുത്ത്, ഇരുമ്പുചൂളയിൽനിന്നും, അതായത് മിസ്രയീമിൽനിന്നും, പുറത്തുകൊണ്ടുവന്നു; ഇന്നുള്ളതുപോലെ തന്നേ, നിങ്ങൾ അവന്നു അവകാശജനമായി ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു. ആവർത്തനപുസ്തകം 4:20.

നിനവേയുടെ യുദ്ധ ത്ത ിന്റെ താക്കേ ാൽ തിരിക്ക പ്പെ ടുമ്പേ ാൾ
സൂര്യ നെയും ച ന്ദ്ര നെയും അന്ധ കാരപ്പെ ടുത്ത ുന്ന പുക, ഞായറാഴ്ച
നിയമത്ത ിൽ യഥാർത്ഥ ഗൗരവത്തേ ാടെ ആരംഭിക്ക ുന്ന പീഡനത്തെ
തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ു. അപ്പേ ാൾ ഇരുണ്ട യുഗങ്ങ ളിലെ പീഡനം വീണ്ട ു
ആവർത്ത ിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു. 627-ൽ ആദ്യ കഷ്ട മായി ഇസ്ല ാം
പ്രവാചകചരിത്രത്ത ിലേക്ക ് പ്രവേശിപ്പ ിച്ച “താക്കേ ാൽ” നിനവേയുടെ
യുദ്ധ മാണെന്ന ് ആദിമ പ്രവർത്ത കർ ശരിയായി തിരിച്ച റിഞ്ഞ ിരുന്ന ു.
യുദ്ധ ം റോമിനും പേർഷ്യ യ്ക്ക ും ഇടയിലായിരുന്ന ു; അത് റോമിന്റെ
വിജയത്തെ പ്രതിനിധീകരിച്ച ു; എങ്ക ിലും അത് പിറ്റിക് വിജയം എന്ന ു
വിളിക്ക പ്പെ ടുന്ന തായിരുന്ന ു. അഥവാ, വിജയിക്ക ാരന് തന്നേ
യാഥാർത്ഥ ്യ ത്ത ിൽ ഹാനികരമായി തീരുന്ന ഒരു വിജയം. ആ പ്രയോഗം
എപിറുസിലെ രാജാവായ പിറ്റ റസിന്റെ ഒരു വിജയത്ത ിൽ നിന്ന ാണ്
ഉത്ഭ വിച്ച ത്. റോമാക്ക ാർക്കെ തിരായ രണ്ട ു യുദ്ധ ങ്ങ ൾക്ക ു ശേഷ
280-ൽ ഹെറാക്ല ിയയും ക്രി.മു. 279-ൽ അസ ്കുലവും), അദ്ദേ ഹം റോമൻ
സൈന്യ ത്തെ പരാജയപ്പെ ടുത്ത ി; എന്ന ാൽ സ്വ ന്ത ം സൈനികരിൽ വള
വലിയൊരു വിഭാഗത്തെ നഷ്ട പ്പെ ടുത്ത ി. ഐതിഹ്യ മനുസരിച്ച ്, തുടർന്ന
അദ്ദേ ഹം ഇങ്ങ നെ പറഞ്ഞ ു: “ഇത്ത രത്ത ിലുള്ള ഒരു വിജയം കൂടി ല

നാം നശിച്ച ുപോകും.”

നിനവേയുടെ യുദ്ധം റോമിന് ഒരു തന്ത്രപ്രധാന ജയം ആയിരുന്നു; എങ്കിലും അത് അവസാനിച്ചപ്പോൾ, പിന്നീട് ഇസ്ലാമിന്റെ ആക്രമണപ്രവാഹത്തെ ഫലപ്രദമായി ചെറുക്കുവാൻ റോമിനോ പേർഷ്യയ്ക്കോ ശക്തിയുണ്ടായിരുന്നില്ല. നിനവേയുടെ യുദ്ധത്തിന്റെ ആധുനിക നിവൃത്തിയിൽ പേർഷ്യ എന്നത് ഐക്യനാടുകളാണ്, റോം പാപ്പാസഭയുമാണ്. രണ്ട് കൊമ്പുകളുള്ള ശക്തിയായ മേദോ-പേർഷ്യ, ഐക്യനാടുകളുടെ രണ്ട് കൊമ്പുകളുള്ള ശക്തിയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ഞായറാഴ്ചാ നിയമകാലത്ത് ഐക്യനാടുകൾ വെറും ഒരു കൊമ്പ് മാത്രമാണ്; കാരണം ഞായറാഴ്ചാ നിയമത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന പ്രക്രിയയിൽ മൃഗത്തിന്റെ പ്രതിമ രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, ആ രൂപീകരണം രണ്ടുകൊമ്പുകളെയും ഒന്നായി സംയോജിപ്പിക്കുന്നതിലാണ് നിലകൊള്ളുന്നത്. ദാനിയേൽ എട്ടാം അധ്യായത്തിൽ, മേദോ-പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന രണ്ട് കൊമ്പുകളുണ്ട്; അവയിൽ പേർഷ്യൻ കൊമ്പാണ് അവസാനമായി ഉയർന്നുവന്നത്.

> അപ്പോൾ ഞാൻ കണ്ണുകൾ ഉയർത്തി നോക്കി; കാണുക, നദിയുടെ മുമ്പിൽ രണ്ടു കൊമ്പുകളുള്ള ഒരു ആട്ടുകൊറ്റൻ നില്ക്കുന്നതായി കണ്ടു; ആ രണ്ടു കൊമ്പുകളും ഉയരമുള്ളവയായിരുന്നു; എങ്കിലും ഒന്നുകിൽ മറ്റേതിനേക്കാൾ ഉയർന്നതായിരുന്നു; ഉയർന്നത് പിന്നീടാണ് വളർന്നുവന്നത്. ദാനിയേൽ 8:3.

സഭയും സംസ്ഥാനവും ഒരുമിച്ചു ചേർന്ന് മൃഗത്തിന്റെ പ്രതിമയെ രൂപപ്പെടുത്തുമ്പോൾ, അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളുടെ റിപ്പബ്ലിക്കാനിസവും പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസവും എന്ന രണ്ട് കൊമ്പുകൾ ഒന്നായി ചേരുന്നു. ആ രൂപീകരണം ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിൽ മൃഗത്തിന്റെ മുദ്ര പ്രാബല്യത്തിലാക്കപ്പെടുമ്പോൾ പൂർണ്ണമായി സമാപിക്കുന്നു. ഇതിലൂടെ അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകൾ ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിന്റെ സമയത്ത് ലളിതമായി പെർഷ്യയാണെന്ന് തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നു. നിനവേ യുദ്ധത്തിൽ പെർഷ്യ റോമിനാൽ പരാജയപ്പെടുത്തി. റോം പെർഷ്യയെ എങ്ങനെ പരാജയപ്പെടുത്തി എന്നത് ചരിത്രപരമായി പ്രാധാന്യമുള്ളതാണ്; കാരണം അതിൽ റോമൻ ചക്രവർത്തിയായ ഹെറാക്ലിയസിന്റെ സൈനിക നീക്കങ്ങൾ നിർണായകമായിരുന്നു.

ലളിതമായി പറഞ്ഞ ാൽ, ഹെറാക്ല ിയസ് നേരിട്ട ് മുന്നേ റുന്ന ആ്ര കമണം നടത്ത ാതെ, അ്രപതീക്ഷ ിതമായ ഒരു ആ്ര കമണമാണ് നടത്ത ിയത്. ആ അ്രപതീക്ഷ ിതത്വ ം സൃഷ്ട ിക്ക ാൻ അദ്ദേ ഹം നടത്ത ിയ ്രശമങ്ങ ൾ ചരി്രതത്ത ിൽ രേഖപ്പെ ടുത്ത ിയിട്ട ുണ്ട ്. ആ അ്രപതീക്ഷ ിതത്വ ത്ത കാലഘട്ട ത്ത ിലെ യുദ്ധ ചരി്രതത്ത ിൽ അപൂർവമായിരുന്ന ശീതകാലത്ത ആ്ര കമണം നടത്ത ണമെന്ന അദ്ദേ ഹത്ത ിന്റെ തീരുമാനം ഉൾപ്പെ ട്ട ിരുന്ന എന്ന ാൽ അതിൽ കാര്യ ങ്ങ ൾ ഒതുങ്ങ ിയില്ല . ്രകി.വ. 627-ലെ സെപ്റ്റ ംബർ മധ്യ ത്ത ിൽ ഹെറാക്ല ിയസ് വടക്ക ുനിന്ന ് (അർമേനിയൻ മലനിരകളിൽ

നിന്ന ്) തന്റെ അധിനിവേശം ആരംഭിച്ച ു. പേർഷ്യ ൻ തലസ്ഥ ാനമായ ക്തേ സിഫോനിലേക്ക ു നേരെ തെക്കേ ാട്ട ് പോകുന്ന പ്രതീക്ഷ ിക്ക വഴിയിലൂടെ നീങ്ങ ുന്ന തിന് പകരം, അതിർത്ത ി പ്രദേശങ്ങ ളിലൂടെ (ഏകദേശം ഇന്ന ത്തെ തുർക്ക ി–ഇറാൻ അതിർത്ത ിയരികിലൂടെ) തെക്ക ുകിഴക്കേ ാട്ട ് സഞ്ച രിച്ച ്, അദ്ദേ ഹം വിശാലമായ ഒരു വളവ് വരച്ച ു. തുടർന്ന ് അദ്ദേ ഹം തെക്ക ും പടിഞ്ഞ ാറും തിരിഞ്ഞ ്, ക്രി.വ. 627 ഡിസം 1-ന് ഗ്രേറ്റ ് സാബ് നദി കടന്ന ു. ഇതിലൂടെ, അദ്ദേ ഹത്ത ിന്റെ സൈന്യ ം പുരാതന നിനവെയുടെ അവശിഷ്ട ങ്ങ ൾക്ക ു സമീപം, നിനവെ സമതലത്ത ിൽ (ടൈഗ്രിസ് നദിയുടെ കിഴക്ക ൻ കരയിൽ) എത്ത ിപ്പെ ട്ട ു. ഇ നീക്ക ം പേർഷ്യ ൻ സൈന്യ ത്തേ ാടു താരതമ്യ പ്പെ ടുത്ത ുമ്പേ ാൾ തെക്ക നിന്ന ് വടക്കേ ാട്ട ായിരുന്ന ു—പേർഷ്യ ക്ക ാർ പ്രതീക്ഷ ിച്ച തിന്റെ തിക വിരുദ്ധ ം. അദ്ദേ ഹം ക്തേ സിഫോണിലേക്ക ു തെക്കേ ാട്ട ുള്ള മുന്നേ റ്റ തുടരുമെന്ന ായിരുന്ന ു അവരുടെ പ്രതീക്ഷ . ഇത് പേർഷ്യ ൻ സേനാനായകനായ റഹ് സാധിനെ അപ്രതീക്ഷ ിതമായി പിടികൂടുകയും, അനനുകൂലമായ ഭൂപ്രദേശത്ത ിലേക്ക ് ഹെറാക്ല ിയസിനെ പിന്ത ുടരാൻ അവനെ നിർബന്ധ ിതനാക്ക ുകയും ചെയ്തു. ഇതുവഴി നിനവെയ്ക്ക ടുത്ത ുള്ള സമതലങ്ങ ളിൽ യുദ്ധ ഭൂമി തിരഞ്ഞെ ടുക്ക റോമാക്ക ാർക്ക ് സാധിച്ച ു. ഈ തന്ത്ര പരമായ നീക്ക ം, പേർഷ്യ ൻ സൈന്യ ങ്ങ ളുടെ ഇടയിൽ റോമാക്ക ാർ കുടുങ്ങ ിപ്പേ ാകുന്ന ത് തടഞ്ഞ ആവശ്യ മായാൽ അവർക്കെ ാരു പിന്മ ാറ്റ പ്പ ാതയും നൽകി. യുദ്ധ ദിനത്ത ിലെ മൂടൽമഞ്ഞ ും, യഥാർത്ഥ പോരാട്ട ത്ത ിനിടെ നടത്ത വ്യ ാജ പിന്മ ാറ്റ തന്ത്ര വും കൂടിച്ചേ ർന്ന പ്പേ ാൾ, അപ്രതീക്ഷ ിതവ ത്ത ഒന്ന ിലധികം പാളികൾ ഉണ്ട ായി. ശീതകാലത്ത ് നടത്ത ിയ ഈ ധീരമായ അധിനിവേശവും, പേർഷ്യ ൻ ഭൂപ്രദേശത്ത ിന്റെ ആഴങ്ങ ളിലേക്ക ുള്ള ഈ വശാക്രമണ പാതയും, ഹെറാക്ല ിയസിന്റെ മഹത്ത ായ സൈനിക നേട്ട ങ്ങ ളിൽ ഒന്ന ായി കണക്ക ാക്ക പ്പെ ടുന്ന ു. ഇത് പേർഷ്യ ക്ക ാരുടെ ആത്മ വിശ്വ ാസം തകർക്ക ാൻ സഹായിക്ക ുകയും, ദീർഘമായ യുദ്ധ ത്ത ിന്റെ അവസാനം റോമാക്ക ാർ നേടിയ വിജയത്ത ിൽ നിർണായകമായി സംഭാവന ചെയ്യ ുകയും ചെയ്തു.

> "പ്രഭാതം മുതൽ പതിനൊന്നാം മണിക്കൂർ വരെ അത്യന്തം ഉഗ്രമായി നടന്ന നിനവേയിലെ യുദ്ധത്തിൽ, തകർന്നതോ കീറിയതോ ആയിരിക്കാവുന്ന പതാകകൾക്കു പുറമെ, ഇരുപത്തിയെട്ട് പതാകകൾ പേർഷ്യക്കാരിൽ നിന്ന് പിടിച്ചെടുത്തു; അവരുടെ സൈന്യത്തിന്റെ ഭൂരിഭാഗവും തുണ്ടുതുണ്ടായി വെട്ടിമുറിക്കപ്പെട്ടു; വിജയികൾ (റോമാക്കാർ), തങ്ങളുടെ തന്നെ നഷ്ടം മറച്ചുവെച്ചുകൊണ്ട്, രാത്രിയെ യുദ്ധഭൂമിയിൽ കഴിച്ചു. അശ്ശൂരിന്റെ നഗരങ്ങളും രാജപ്രാസാദങ്ങളും ആദ്യമായി റോമാക്കാർക്കു തുറക്കപ്പെട്ടു."

> "റോമൻ ചക്രവർത്ത ി കൈവരിച്ച വിജയങ്ങ ളാൽ ശക്ത ിപ്പെ ട്ട ില്ല ; അ സമയം, അതേ മാർഗങ്ങ ളാൽ തന്നേ , അതേ പ്രദേശത്ത ു നിന്ന വണ്ട ുകളെപ്പേ ാലെ അറേബ്യ യിൽനിന്ന ുള്ള സാരസീനരുടെ അനേകം കൂട്ട ങ്ങ ൾക്ക ായി ഒരു വഴി ഒരുക്ക പ്പെ ട്ട ു; അവർ തങ്ങ ളുടെ

പ്രയാണമൊട്ടാകെ ഇരുണ്ടതും വഞ്ചനാപരവുമായ മുഹമ്മദീയ മതവിശ്വാസം പ്രചരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, അതിവേഗം പേഴ്സ്യൻ സാമ്രാജ്യത്തെയും റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തെയും ഒരുപോലെ മൂടിക്കൊണ്ടു."

ഈ സത്യത്തിന്റെ ഇതിലും സമ്പൂർണ്ണമായ ദൃഷ്ടാന്തം വേറെ അഭിലഷിക്കാനാകുകയില്ല; മുമ്പുള്ള ഉദ്ധരണികൾ എടുത്ത ഗിബ്ബന്റെ അദ്ധ്യായത്തിന്റെ സമാപനവാക്യങ്ങളിൽ തന്നെയാണ് അത് ലഭിക്കുന്നത്. "ഹെറാക്ലിയസിന്റെ പതാകയ്ക്കു കീഴിൽ ഒരു വിജയസേന രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിലും, ആ അസ്വാഭാവികമായ ശ്രമം അവരുടെ ശക്തിയെ വിനിയോഗിച്ചതിനേക്കാൾ ക്ഷയിപ്പിച്ചുവെന്നുതന്നെ തോന്നുന്നു. ചക്രവർത്തി കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലോ യെരൂശലേമിലോ വിജയം ആഘോഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, സിറിയയുടെ അതിർത്തിപ്രദേശത്തുള്ള ഒരു അപ്രസിദ്ധ പട്ടണം സാരസീനുകൾ കൊള്ളയടിച്ചു; അതിന്റെ രക്ഷയ്ക്കായി മുന്നേറിയ ചില സൈനികരെ അവർ തുണ്ടുതുണ്ടാക്കി നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു,—ഇത് ഒരു മഹാവിപ്ലവത്തിന്റെ മുഖവുര ആയിരുന്നില്ലെങ്കിൽ, സാധാരണയും നിസ്സാരവുമായ ഒരു സംഭവമത്രെയായിരുന്നു. ഈ കവർച്ചക്കാർ മുഹമ്മദിന്റെ അപ്പോസ്തലന്മാരായിരുന്നു; അവരുടെ ഉന്മത്തമായ വീര്യം മരുഭൂമിയിൽ നിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിരുന്നു; അവന്റെ ഭരണത്തിന്റെ അവസാന എട്ട് വർഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ, ഹെറാക്ലിയസ് പാർസികളിൽ നിന്ന് തിരികെ പിടിച്ച അതേ പ്രവിശ്യകളെ അറബികൾക്കു നഷ്ടപ്പെടുത്തി."

"'ആകാശങ്ങളിൽ അല്ല, വഞ്ചനയുടെയും ഉന്മാദത്തിന്റെയും ആത്മ വസിക്കുന്നത്,' ഭൂമിയിൽ വിട്ടയക്കപ്പെട്ടു. അഗാധഗർത്തം തുറക്കേണ്ടതിനു ഒരു താക്കോൽ മാത്രം മതിയായിരുന്നു; ആ താക്കോൽ ഖൊസ്രോവിന്റെ പതനമായിരുന്നു. മക്കയിലെ ഒരു അപരിചിത പൗരന്റെ കത്ത് അവൻ നിരസനഭാവത്തോടെ കീറിയെറിഞ്ഞിരുന്നു. എന്നാൽ തന്റെ 'മഹിമയുടെ ജ്വാലയിൽ' നിന്നു യാതൊരു കണ്ണും തുളച്ചുകാണാൻ കഴിയാത്ത 'അന്ധകാരഗോപുരത്തിലേക്ക്' അവൻ താഴ്ന്നുവീണപ്പോൾ, മുഹമ്മദിന്റെ നാമത്തിനു മുമ്പിൽ ഖൊസ്രോവിന്റെ നാമം പെട്ടെന്നുതന്നെ വിസ്മൃതിയിലേക്കു കടന്നുപോകുവാനിരിക്കുകയായിരുന്നു; നക്ഷത്രത്തിന്റെ അസ്തമയമുണ്ടാകുന്നതുവരെ കാത്തിരുന്നുവെന്നപോലെ അർദ്ധചന്ദ്രനും തന്റെ ഉദയത്തിനായി കാത്തുനിന്നതായി തോന്നി. ഖൊസ്രോവ്, തന്റെ സമ്പൂർണ്ണ പരാജയത്തിനും സാമ്രാജ്യം നഷ്ടപ്പെട്ടതിന്നും ശേഷം, ക്രി.വ. 628-ൽ കൊല്ലപ്പെട്ടു; ക്രി.വ. 629-ആം വർഷം 'അറേബ്യയുടെ ജയ'ത്താലും 'റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിനെതിരായ മുഹമ്മദീയരുടെ ആദ്യ യുദ്ധ'ത്താലും രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കു 'അഞ്ചാമത്തെ ദൂതൻ കാഹളം ഊതിയപ്പോൾ, സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഭൂമിയിലേക്കു വീണ ഒരു നക്ഷത്രത്തെ ഞാൻ കണ്ടു; അഗാധഗർത്തത്തിന്റെ താക്കോൽ അവന്നു കൊടുക്കപ്പെട്ടു. അവ

അഗാധഗർത്ഥ ം തുറന്ന ു.’ അവൻ ഭൂമിയിലേക്ക ു വീണു. റോമൻ സാ്രമാജ്യ ത്ത ിന്റെ ശക്ത ി ക്ഷ യിച്ച ുതീർന്ന പ്പേ ാൾ, കിഴക്ക ിന്റെ മഹാരാജാവ് തന്റെ അന്ധ കാരഗോപുരത്ത ിൽ മരിച്ച ുകിടന്ന പ്പേ ാൾ, സിറിയയുടെ അതിർത്ത ികളിലുള്ള ഒരു അപരിചിത പട്ട ണത്ത ിന്റെ കൊള്ള ‘ഒരു മഹാവിപ്ല വത്ത ിന്റെ ഉപോദ്ഘാതം’ ആയിരുന്ന ു. ‘ആ കള്ള ന്മ ാർ മുഹമ്മ ദിന്റെ അപ്പൊ ാസ ്തലന്മ ാരായിരുന്ന ു; അവരുടെ ഉന്മ ത്ത മായ വീര്യ ം മരുഭൂമിയിൽനിന്ന ു ഉദിച്ച ുയർന്ന ു.’” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 495–497.

നിനെവെയുടെ യുദ്ധം ആധുനിക റോമം ഞായറാഴ്ചനിയമത്തിന്റെ സമയത്ത് ഐക്യനാടുകളെ കീഴടക്കുന്നതിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; എങ്കിലും അത് ഒരു പൈറിക് വിജയം മാത്രമാണ്, കാരണം റോമത്തിന്മേലുള്ള ക്രമാനുഗതമായ ഒരു ന്യായവിധി ഞായറാഴ്ചനിയമത്തിൽ ആരംഭിക്കുന്നു.

ചോസ്റോസ് പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ തലവനായിരുന്നു; അതിനാൽ, ഞായറാഴ്ച നിയമസമയത്തെ ഐക്യനാടുകളുടെ പതനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന പേർഷ്യ, ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ ആറാം രാജ്യത്തിന്റെ പതനസമയത്ത് അതലഗർത്ഥം തുറക്കുന്ന താക്കോലാകുന്നു. ഇത് ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ പതിനാറാം, മുപ്പത്തൊന്നാം, നാൽപ്പത്തൊന്നാം വാക്യങ്ങളിലെ ഞായറാഴ്ച നിയമത്തെയും, അതുപോലെ വെളിപ്പാട് പതിമൂന്നാം അധ്യായം പതിനൊന്നാം വാക്യത്തെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

അതേ വാക്യങ്ങളെയും ചരിത്രത്തെയും സംബന്ധിച്ചുള്ള പയനിയർ സ്റ്റീഫൻ ഹാസ്കലിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുക:

“അറബികൾ, അല്ലെ ങ്ക ിൽ സാരസീനർ, ഭൂമിയിൽ ഒരിക്ക ലും യാതൊരു സ്വ ാധീനവും ചെലുത്ത ിയിരുന്ന ില്ല . ജാതികളുടെ ചരി്രതത്ത ിൽ, മരുഭൂമിയിലെ ഈ സ്വ ത്രന്ത ന്മ ാർ വളരെ കുറച്ച ് ്രശദ്ധ പോലും ലഭിക്ക ാതെ കടന്ന ുപോയിരുന്ന ു. മുഹമ്മ ദമതം ചിതറിക്ക ിടന്ന ഗോ്രതങ്ങ ളെ ഐക്യ പ്പെ ടുത്ത ി, അവരെ ജാതികളുടെ ജയകരരായി പുറത്തേ ക്ക ് അയച്ച ു. സാരസീനരുടെ ആയുധങ്ങ ൾക്ക ് അനുഗമിച്ച അതിവേഗ പുരോഗതി വലിയ തോതിൽ റോമാക്ക ാരും ആധുനിക പേർഷ്യ ൻ സാ്രമാജ്യ ത്ത ിന്റെ തലവനായിരുന്ന ഖു്രസുവും തമ്മ ിലുണ്ട ായ കലഹം മൂലമായിരുന്ന ു. ഈ കലഹം ഒടുവിൽ രണ്ട ാമനവന്റെ പതനത്ത ിൽ കലാശിച്ച ു. ആധുനിക പേർഷ്യ മുഹമ്മ ദിന്റെ ശക്ത ിയെ ചെറുത്ത ുനിർത്ത ിക്കൊ ാണ്ട ിരുന്ന ഒരു ്രപതിരോധഭിത്ത ിപോലെ നിലകൊണ്ട ിരുന്ന ു; എന്ന ാൽ ആ ശക്ത ി പതിച്ച പ്പേ ാൾ ്രപതിരോധം ഇല്ല ാതെയായി, ‘അഗാധകൂപം’ തുറക്ക പ്പെ ട്ട ു, സാരസീനർ ലോകത്തെ ്രപളയജലമെന്ന പോലെ മൂടിക്ക ളഞ്ഞ ു. ‘അഗാധകൂപം തുറക്ക പ്പെ ട്ട പ്പേ ാൾ, സൂര്യ ന്റെ മുഖത്തെ മറച്ച ുകളയുന്ന ഒരു പുക ഉയർന്ന ു.’ ഈ രൂപകം അത്യ ന്ത ം ശക്ത മാണ്; മുഹമ്മ ദമതം ഭൂമിയുടെ ഉപരിതലമൊട്ട ാകെ വ്യ ാപിക്ക ുമ്പേ ാൾ ഉണ്ട ാക്ക ിയ അന്ധ കാരപരമായ ്രപഭാവത്തെ ഇത് ്രപതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു.” Stephen

Haskell, The Story of the Seer of Patmos, 164, 165.

റോമിന്റെ ചരിത്രത്തിലെ ആ തടസ്സഭിത്തി, ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തിൽ നീക്കിക്കളയപ്പെടുന്ന സഭയും രാജ്യവും തമ്മിലുള്ള വേർതിരിവിന്റെ ഭിത്തിയാണ്. നിനവെ യുദ്ധത്തിൽ പേർഷ്യയ്ക്കെതിരെ റോമിന് ലഭിച്ച പിറ്ഹിക് ജയത്തിന് മറ്റൊരു പാളിയും ഉണ്ട്; കാരണം മുമ്പ് ഒരു നിനവെ യുദ്ധം ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട്, അത് ഒരു ആൽഫയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുമ്പോൾ 627-ലെ യുദ്ധം ഒമേഗയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ആ യുദ്ധം ക്രി.മു. 612-ൽ ആയിരുന്നു; ഏകദേശം പന്ത്രണ്ടുനൂറ് വർഷങ്ങളുടെ വ്യത്യാസത്തോടെ. ആ യുദ്ധത്തിൽ അസ്സീറിയ മൂന്നംഗ സഖ്യകൂട്ടായ്മയാൽ പരാജയപ്പെടുത്തപ്പെട്ടു; അതോടെ അസ്സീറിയൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അന്ത്യം അടയാളപ്പെടുത്തി.

നിനവെയിലെ ആൽഫാ യുദ്ധത്തെക്കുറിച്ച് എ. ടി. ജോൺസ് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു:

> “അശ്ശൂർ ഭരണകാര്യങ്ങളിലെ സ്ഥിതി മോശത്തിൽ നിന്ന് അതിലും മോശമായി മാറി; അതിനാൽ ക്രി.മു. 612-ൽ അതേ മൂന്ന് രാജ്യങ്ങളുടെ ഭാഗത്ത് നിന്ന് മറ്റൊരു മഹാവിദ്രോഹം ഉണ്ടായി, ഈ പ്രാവശ്യം സ്വയം നബോപൊലാസ്സർ തന്നെ അതിന് നേതൃത്വം നൽകി. ഇത് പൂർണ്ണമായി വിജയിച്ചു: നിനവെ ശിഥിലക്കൂമ്പാരമായി മാറ്റപ്പെട്ടു; അശ്ശൂർ സാമ്രാജ്യം മൂന്ന് മഹാഭാഗങ്ങളായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടു,—വടക്കുകിഴക്കും അതി വടക്കും മീഡിയ കൈവശപ്പെടുത്തി; ഏലാമിനെയും യൂഫ്രട്ടീസിന്റെയും ടൈഗ്രിസിന്റെയും സമതലങ്ങളും താഴ്വരകളും എല്ലാം ബാബിലോൻ കൈവശപ്പെടുത്തി; യൂഫ്രട്ടീസിന്റെ പടിഞ്ഞാറുള്ള ദേശമൊക്കെയും ഈജിപ്ത് കൈവശപ്പെടുത്തി. ബാബിലോണും മീഡിയയും തമ്മിലുള്ള ഈ സഖ്യത്തിന്റെ മുദ്രയായിരുന്നു മീഡിയരാജാവിന്റെ മകളെ നബോപൊലാസ്സറിന്റെ മകനായ നെബൂഖദ്നേസരിനോടു വിവാഹം കഴിപ്പിച്ചതെന്നത്. അശ്ശൂരിനെതിരായ സഖ്യത്തിൽ തന്റെ പങ്ക് നിർവഹിക്കുന്നതിനിടയിലായിരുന്നു ഈജിപ്ത് രാജാവായ ഫറവോൻ-നെഖോ, യൂഫ്രട്ടീസിന്റെ തീരത്തുള്ള കാർക്കെമീഷിന്റെ നേരെ അശ്ശൂർ രാജാവിനെതിരെ യുദ്ധം ചെയ്യാൻ പുറപ്പെട്ടത്; അപ്പോൾ യെഹൂദാരാജാവായ യോശീയാവു അവനോടു യുദ്ധം ചെയ്യാൻ പുറപ്പെട്ടു, മെഗിദ്ദോവിൽ വെച്ചു കൊല്ലപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ ഈ പടിഞ്ഞാറൻ പ്രദേശമൊക്കെയും ഈജിപ്ത് രാജാവിനോടു സംബന്ധിച്ചിരുന്നതിനാൽ, ജയത്തിലൂടെ നേടിയ തന്റെ നിയമാനുസൃത പരമാധികാരം പ്രയോഗിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നു അവൻ യോശീയാവുവിന്റെ മകനായ ശല്ലൂമിനെ യെഹൂദാരാജാവായിരുന്നതിൽ നിന്ന് നീക്കി, അവന്റെ സ്ഥാനത്ത് എല്യാക്കീമിനെ യെഹൂദാരാജാവായി നിയമിച്ച്, അവന്റെ പേര് യെഹോയാക്കീം എന്നു മാറ്റുകയും ദേശത്തിന്മേൽ ഒരു നികുതി ചുമത്തുകയും ചെയ്തത്.” 1 ദിനവൃത്താന്തം 3:15; 2 രാജാക്കന്മാർ 23:31–35.” എ. ടി. ജോൺസ്, Review and Herald, March 15, 1898.

്രകി.മു. 612-ലെ നിനവെയുടെ ആൽഫ യുദ്ധ ത്ത ിൽ അസ്സ ീര്യ സാ്രമാജ്യ ം
അവസാനിച്ച തുപോലെ, ബൈബിൾ ്രപവചനത്ത ിലെ ആറാമത്തെ രാജ്യ ം
ഞായറാഴ്ചാനിയമത്ത ിൽ അവസാനിക്ക ുന്ന ു. ആ യുദ്ധ ത്ത ിലെ
ജയിയായിരുന്ന ത് ബാബിലോൻ, ഈജിപ്ത്, മീഡിയ എന്ന ീ മൂന്ന ു
ഘടകങ്ങ ളടങ്ങ ിയ ഒരു ഐക്യ മായിരുന്ന ു. ആ കാലഘട്ട ത്ത ിലെ
യുദ്ധ ്രപവർത്ത നങ്ങ ളിൽ രാജാവായ യോശീയാവ് മെഗിദ്ദോ ായിൽ
മരിക്ക ുന്ന ു; അങ്ങ നെ അവൻ ആർമഗെദ്ദോ ാനെ മുൻകൂട്ട ി സൂചിപ്പ ിക്ക ു
627-ലെ നിനവെയുടെ ഒമേഗ യുദ്ധ ത്ത ിൽ, ഭരണഘടനയിലെ
സംരക്ഷ ണഭിത്ത ി നീക്ക ിക്ക ളയപ്പെ ടുമ്പേ ാൾ മൂന്ന ാം കഷ്ട തയി
ഇസ് ലാം വിടുതൽ ്രപാപിക്ക ുന്ന ു; പേർഷ്യ യുടെ പരാജയത്ത ാൽ
സംരക്ഷ ണത്ത ിനായിരുന്ന "തടസ്സ ഭിത്ത ി" നീക്ക ിക്ക ളയപ്പെ ട്ട
ഹാസ്കൽ പേർഷ്യ യെക്ക ുറിച്ച ് രേഖപ്പെ ടുത്ത ിയതുപോലെ അതു
മുൻരൂപീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ിരുന്ന ു. മെഗിദ്ദോ ായിൽ രാജാവായ യോശീയാവിന്റെ
മരണം, നിനവെയുടെ ആദ്യ യുദ്ധ ം അന്ത ്യ ദിവസങ്ങ ളിലെ രണ്ട ാം
യുദ്ധ മാണെന്ന ് തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ു. 627-ലെ നിനവെയുടെ ആ രണ്ട ു
യുദ്ധ ങ്ങ ളിൽ അവസാനത്തേ തിൽ, താക്കേ ാൽ തിരിക്ക പ്പെ ടുകയും
അഗാധകുഴി തുറക്ക പ്പെ ടുകയും ചെയ്യ ുന്ന പ്പേ ാൾ, അന്ത ്യ ദിവസങ്ങ ളി
ആദ്യ യുദ്ധ ം സംഭവിക്ക ുന്ന ു; കാരണം ഒന്ന ാമത്തേ ത്
അവസാനത്തേ തായിരിക്ക ും. അസ്സ ീര്യ യും മൂന്ന ു ഘടകങ്ങ ളടങ്ങ ിയ
ഐക്യ വും തമ്മ ിലുള്ള നിനവെയുടെ ആദ്യ യുദ്ധ ം
ആർമഗെദ്ദോ ാണിലേക്ക ു നയിക്ക ുന്ന ു. രണ്ട ാം അന്ധ കാരയുഗത്ത ിന്
കാലഘട്ട ം നിനവെയുടെ യുദ്ധ ത്തേ ാടെ ആരംഭിക്ക ുകയും നിനവെയുടെ
യുദ്ധ ത്തേ ാടെ അവസാനിക്ക ുകയും ചെയ്യ ുന്ന ു.

വെളിപ്പാടിന്റെ ഒമ്പതാം അധ്യായത്തിലെ ആദ്യ കഷ്ടതയായ അഞ്ചാം കാഹളവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വസ്തുതകളെയാണ്, വെളിപ്പാടിന്റെ പുസ്തകത്തിലെ ഏതു ഭാഗത്തേക്കാളും ഏറ്റവും വ്യക്തമായ ചരിത്രസാക്ഷ്യമെന്ന നിലയിൽ പയനിയർമാർ മനസ്സിലാക്കിയത്. ആ സത്യത്തെ ഉറിയാ സ്മിത്ത് താഴെപ്പറുന്നവിധം പ്രസ്താവിക്കുന്നു:

> "'വാക്യം 1. അഞ്ചാമത്തെ ദൂതൻ കാഹളം ഊതിയപ്പോൾ, ഞാൻ ആകാശത്തിൽ നിന്നു ഭൂമിയിലേക്കു വീണ ഒരു നക്ഷത്രത്തെ കണ്ടു; അഗാധകൂപത്തിന്റെ താക്കോൽ അവന്നു കൊടുക്കപ്പെട്ടു.'"
>
> "ഈ കാഹളത്ത ിന്റെ വ്യ ാഖ്യ ാനത്ത ിനായി നാം വീണ്ട ും മിസ്റ്റ ർ
> കീത്ത ിന്റെ രചനകളിൽ നിന്ന ു ആ്രശയിക്ക ും. ഈ എഴുത്ത ുകാരൻ
> യാഥാർത്ഥ്യ മായി ഇങ്ങ നെ പറയുന്ന ു: 'വെളിപ്പ ാടുപുസ്തകത്ത ിലെ
> മറ്റേ തെങ്ക ിലും ഭാഗത്തെ ക്ക ുറിച്ച ് വ്യ ാഖ്യ ാതാക്ക ൾക്ക ിടയിൽ
> ഉണ്ട ായിരിക്ക ുന്ന തുപോലെ ഏകോപിതമായ അഭി്രപായസാമ്യ ം,
> അഞ്ച ാമത്തെ യും ആറാമത്തെ യും കാഹളങ്ങ ളുടെയും, അഥവാ
> ഒന്ന ാമത്തെ യും രണ്ട ാമത്തെ യും അയ്യോ ാകളുടെയും,
> സാരസേനികളിലേക്ക ും തുർക്ക ികളിലേക്ക ും ഉള്ള ്രപയോഗത്തെ
> സംബന്ധ ിച്ച ു വളരെ അപൂർവമാണ്. അത് അ്രതയും വ്യ ക്ത മാണ്;
> അതുകൊണ്ട ുതന്നെ അതിനെ തെറ്റ ിദ്ധ രിക്ക ുക ്രപായശഃ

> അസാധ്യ മാണ്. ഓരോന്ന ിനെയും സൂചിപ്പ ിക്ക ാൻ ഒരു വാക്യ മോ രണ്ടോ ാ മാത്രമല്ല നൽകിയിരിക്ക ുന്ന ത്; പകരം, വെളിപ്പ ാടുപുസ്തകത്ത ിലെ ഒമ്പ താം അധ്യ ായം മുഴുവൻ, സമഭാഗങ്ങ ളായി, ഇരുവരുടെയും വിവരണത്തേ ാടെ നിറഞ്ഞ ിരിക്ക ുന്ന ു.' Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 495."

നാഷ്വില്ലിലെ അഗ്നിഗോളങ്ങളുടെ സന്ദേശത്തെ തിരുത്തേണ്ട ഉത്തരവാദിത്തത്തോടുകൂടി പത്രോസ് പാനിയത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു; ആദ്യമായി, ഒന്നാം അയ്യോയുടെ ഘടകങ്ങൾ ഉടൻ വരാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിന്റെ ഘടകങ്ങളോടു പൂർണ്ണമായി ഒത്തുചേരുന്നതായി കാണപ്പെടുന്നു. യെഹൂദാ ഗോത്രത്തിലെ സിംഹം, താൻ ഇതിനകം സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന പ്രവചനത്തിന്റെ മറ്റു രേഖകളോടു യോജിപ്പിൽ, ഈ ബോധ്യം മുദ്രവിടുതൽ ചെയ്തു. ക്രി.വ. 627-ൽ റോമാക്കാർ പേർശ്യർക്കെതിരെ നടത്തിയ ആകസ്മികാക്രമണത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ച് ചരിത്രകാരന്മാർ സാക്ഷ്യം പറയും; അങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോൾ, ആക്രമണസമയം വരെയും മറഞ്ഞിരിക്കാനായി ശീതകാലത്ത് ഹേരാക്ലിയസ് പേർശ്യയുടെ ചുറ്റുമായി പിന്നാമ്പുറത്തുകൂടി നടത്തിയ നീക്കങ്ങളെ അവർ ഒരു തന്ത്രമായി രേഖപ്പെടുത്തി.

സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് ഞങ്ങളെ അറിയിക്കുന്നതു എന്തെന്നാൽ, റോം വെറും "അനുകൂല നിലപാട്" ലഭിക്കാനായി കാത്തിരിക്കുകയാണ്; പിന്നെ അവൾ പ്രഹരിക്കും.

> "അടുപ്പിച്ചുവരുന്ന അപകടത്തെക്കുറിച്ച് ദൈവത്തിന്റെ വചനം മുന്നറിയിപ്പ് നൽകിയിരിക്കുന്നു; ഇതിനെ അവഗണിച്ചാൽ, കെണിയിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ അതിയായി വൈകിയ ശേഷമേ റോമിന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽ എന്താണെന്ന് പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് ലോകം അറിയുകയുള്ളു. അവൾ നിശ്ശബ്ദമായി ശക്തിയിലേക്ക് വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവളുടെ ഉപദേശങ്ങൾ നിയമനിർമ്മാണ സഭകളിലും, സഭകളിലും, മനുഷ്യരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലുമായി തങ്ങളുടെ സ്വാധീനം ചെലുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. തന്റെ മുൻകാല പീഡനങ്ങൾ ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്ന രഹസ്യ അന്തർഭാഗങ്ങളോടുകൂടിയ ഉയർന്നതും മഹത്തായതുമായ ഘടനകൾ അവൾ കെട്ടിപ്പടുക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സംശയിക്കപ്പെടാതെയും മോഷണമായി നീങ്ങിക്കൊണ്ടും, പ്രഹരിക്കേണ്ട സമയം വന്നാൽ സ്വന്തം ലക്ഷ്യങ്ങൾ സാധിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു അവൾ തന്റെ ശക്തികളെ ബലപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് എല്ലാം അനുകൂല സ്ഥാനമത്രേ; അതും ഇതിനകം തന്നേ അവൾക്കു ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. റോമൻ ഘടകത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം എന്തെന്നതു നാം ഉടൻ കാണുകയും അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. ദൈവത്തിന്റെ വചനം വിശ്വസിക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഏവർക്കും അതിനാൽ നിന്ദയും പീഡനവും വരും." The Great Controversy, 581.

ചക്രവർത്ത ി ഹെറാക്ല ിയസിനോടു സംഭവിച്ച തുപോലെ തന്നേ , യെശയ്യ ാവു അദ്ധ്യ ായം ഇരുപത്ത ിമൂന്ന ിന്റെ നിവൃത്ത ിയായി പാപ്പ ാ

തന്റെ ലക്ഷ ൃ ത്ത ിലേക്ക ു “രഹസ്യ മായും അപ്രതീക്ഷ ിതമായും” നീങ്ങ വരികയാണ്; അവിടെ ബൈബിൾ പ്രവചനത്ത ിലെ ആറാമത്തെ രാജ്യ ത്ത ിന്റെ ചരിത്രത്ത ിനായി ടയറിന്റെ വേശ്യ മറക്ക പ്പെ ടുന്ന ു. ഹെറാക്ല ിയസിന്റെ രഹസ്യ അപ്രതീക്ഷ ിതാക്രമണം എന്ന തു 1798 മുതൽ ഞായറാഴ്ച നിയമം വരെയുള്ള കാലഘട്ട ത്ത ിൽ ലോകം പാപ്പ ാസനത്തെ മറന്ന ിരിക്ക ുകയെന്ന താകുന്ന ു. വരിപിന്മേ ൽ വരി എന്ന രീതിയിൽ, ആദ്യ ത്തെ അയ്യേ ാ മൂന്ന ാമത്തെ യും അവസാനത്തെ യും അയ്യേ ായെ പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു. ആദ്യ ത്തെ അയ്യേ ായിൽ ഒരു പ്രഖ്യ ാപനം നടത്ത പ്പെ ടുന്ന ു; അതു ഇസ്ല ാമിന്റെ ചരിത്രത്തേ ാടും ഒരു ലക്ഷ ത്ത നാല പ്പത്ത ിനാലായിരം പേരുടെ മുദ്രയിടപ്പെ ടുന്ന കാലഘട്ട ത്തേ ാടും യോജിച്ച ുനിൽക്ക ുന്ന ു.

> ഭൂമിയിലെ പുല്ലിനെയോ യാതൊരു പച്ചവസ്തുവിനെയോ യാതൊരു വൃക്ഷത്തെയോ അവർ ഹാനി ചെയ്യരുതെന്നും, എന്നാൽ നെറ്റികളിൽ ദൈവത്തിന്റെ മുദ്രയില്ലാത്ത മനുഷ്യരെയേ മാത്രം ബാധിക്കണമെന്നും അവർക്കു കല്പിക്കപ്പെട്ടു. അവരെ കൊല്ലാതെ, അഞ്ചു മാസം പീഡിപ്പിക്കുമാറു അവർക്കു അനുവദിക്കപ്പെട്ടു; അവരുടെ പീഡനം ഒരു തേൾ മനുഷ്യനെ കുത്തുമ്പോഴുള്ള പീഡനത്തിനെപ്പോലെയായിരുന്നു. ആ ദിവസങ്ങളിൽ മനുഷ്യർ മരണത്തെ അന്വേഷിക്കും, എങ്കിലും അതിനെ കണ്ടെത്തുകയില്ല; അവർ മരിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കും, എന്നാൽ മരണം അവരിൽനിന്നു ഓടിപ്പോകും. വെളിപ്പാട് 9:4–6.

ഉടൻ വരാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ച നിയമമായ നിനവെയുടെ യുദ്ധത്തിൽ താക്കോൽ തിരിക്കപ്പെടുന്നതിന് മുമ്പേ, ഒരു ലക്ഷം നാല്പത്തിനാലായിരം പേർ ഇതിനകം മുദ്രകുത്തപ്പെട്ടവരായിരിക്കും. ഞായറാഴ്ച നിയമകാലത്ത്, നാഷ്‌വില്ലിലെ അഗ്നിഗോളങ്ങളാൽ ആരംഭിക്കപ്പെടുന്ന നഗരങ്ങളുടെ നാശം, യുദ്ധം ക്രൂരമായി പടരുകയും രണ്ടാം പാപ്പാതന്ത്ര രക്തക്കളി ആരംഭിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന “അഞ്ചു മാസം” എന്ന കാലഘട്ടമായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു; ഇത് അഞ്ചാം മുദ്രയിൽ ഇരുണ്ട യുഗങ്ങളിലെ രക്തസാക്ഷികൾക്ക് നൽകിയ ഉത്തരത്തിന്റെ നിവൃത്തിയായി സംഭവിക്കുന്നു.

> അവൻ അഞ്ച ാം മുദ്ര തുറന്ന പ്പേ ാൾ, ദൈവത്ത ിന്റെ വചനത്ത ിൻ നിമിത്ത വും അവർ കൈവശം വെച്ച ിരുന്ന സാക്ഷ ്യ ത്ത ിൻ നിമിത്ത കൊല്ല പ്പെ ട്ട വരുടെ ആത്മ ാക്ക ളെ ഞാൻ യാഗപീഠത്ത ിന്റെ കീഴിൽ കണ്ട ു. അവർ മഹാശബ്ദ ത്തേ ാടെ നിലവിളിച്ച ു: പരിശുദ്ധ നും സത്യ വാനുമായ കർത്ത ാവേ, ഭൂമിയിൽ വസിക്ക ുന്ന വരോടു ഞങ്ങ ളുടെ രക്ത ത്ത ിന് ന്യ ായവിധി നടത്ത ുകയും പ്രതികാരം ചെയ്യ ുകയും ചെയ്യ ാതെ എത്രകാലം കൂടെ ഇരിക്ക ുമോ? അപ്പേ ാൾ അവരിൽ ഓരോരുത്ത ർക്ക ും വെളുത്ത വസ്ത്രം കൊടുക്ക പ്പെ ട്ട ു; അവരോടു ഇനിയും അല പ്പകാലം വിശ്രമിച്ച ുകൊള്ള ുവാൻ കല പ്പിച്ച ു; അവരുടെ സഹദാസന്മ ാരും സഹോദരന്മ ാരും, തങ്ങ ൾപ്പേ ാലെ കൊല്ല പ്പെ ടുവാനുള്ള വർ, സംഖ്യ തികയുന്ന തുവരെ അതു അങ്ങ നെ

തന്നെ യിരിക്കേ ണം എന്ന ു പറഞ്ഞ ു. വെളിപ്പ ാട് 6:9–11.

ഇരുണ്ട യുഗങ്ങളിലെ സഹീദന്മാർ, ഞായറാഴ്ചാനിയമ പ്രതിസന്ധിക്കാലത്തെ ആധുനിക റോമിലെ സഹീദന്മാരെ മുൻകൂട്ടി പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ആദ്യ സംഘമാണ്. ആ പ്രതിസന്ധി എത്തുന്നതിന് മുമ്പ് ഒരു ലക്ഷം നാൽപ്പത്തിനാലായിരം പേർ മുദ്രയിടപ്പെടുന്നു; ആ മുദ്രയിടൽ പ്രക്രിയ മൂന്നാം കഷ്ടതയിലെ ഇസ്ലാം എത്തിച്ചേർന്നതുമായും, ഉത്തരമഴയുടെ തളിക്കലുമായും കൂടെ 9/11-ൽ ആരംഭിച്ചു. ആദ്യ ഇരുണ്ട യുഗങ്ങളിലെ സഹീദന്മാർ പാപ്പത്വം എപ്പോൾ ന്യായവിധിക്കു വിധേയമാകും എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ, ഇരുണ്ട യുഗങ്ങൾ വീണ്ടും ആവർത്തിക്കപ്പെടുമ്പോൾ രണ്ടാമത്തൊരു സഹീദസംഘം ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു അവരോടു അറിയിക്കപ്പെട്ടു; അതുതന്നെയാണ് ഉടൻ വരാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തിൽ നിനവെയുടെ യുദ്ധത്തിന്റെ താക്കോൽ നിവൃത്തിയാകുന്ന സമയം. രണ്ടാമത്തെ സഹീദസംഘം പൂർണ്ണമാകുന്നതിന് മുമ്പ് ഒരു ലക്ഷം നാൽപ്പത്തിനാലായിരം പേർ മുദ്രയിടപ്പെടുന്നു; 9/11-ൽ ആരംഭിച്ച ആ മുദ്രയിടലിന്റെ കാലഘട്ടം അഞ്ചാം മുദ്രയിൽ തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നു, കാരണം അവിടെ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സംഭാഷണം വെളിപ്പാട് അദ്ധ്യായം ആറു, വാക്യങ്ങൾ ഒമ്പത് മുതൽ പതിനൊന്ന് വരെ എന്ന ഭാഗത്തിൽ കാണപ്പെടുന്നു; ഇങ്ങനെ 9/11 മുഖേന മുദ്രയിടലിന്റെ ആരംഭവും അവസാനവും അടയാളപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നു. ആ അവസാനം വെളിപ്പാട് 9:11-ൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ ഇസ്ലാമിന്റെ നാശത്തെ പരിചയപ്പെടുത്തുന്നു; മുദ്രയിടപ്പെട്ടവർ ദാനീയേൽ 9:11-ൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ദാനീയേലിന്റെ അനുഭവം പൂർത്തിയാക്കിയിരിക്കുന്നവരായിരിക്കും.

അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ നാം ഈ കാര്യങ്ങൾ തുടരും.